

* Hoop heeft door
* Hoop heeft door het Openbaar Ministerie tegen

belangen / tegen alle beschikkingen op 31 oktober 2006 -
(belangen) op 31 oktober 2006 -

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE
dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in
haar openbare terechtzitting van 16 oktober 2006
het hiernavolgend VONNIS gewezen:

Not. nr. DE. 66.L9.2341/02/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

kapster-manicure, geboren
wonende te

Verdacht van :

Te

A.-bij inbreuk op artikel 44 § 1-1., 64, eerste, tweede, derde en laatste lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (feiten tot en met 24 maart 1997)

-en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1-1°, 66 eerste, tweede, derde en laatste lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

-feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1.1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één

of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

1. vanaf 6 januari 1995 tot en met datum der dagvaarding: (06 dec. 2005)

het niet naleven van de bouwvergunning afgeleverd door het College van burgemeester en schepenen op 5 januari 1995, meer bepaald het niet wit schilderen van de gevel;

2. op niet nader te bepalen data in de periode van 1 mei 2002 tot 31 mei 2002:

zonder voorafgaandelijk stedenbouwkundige vergunning de voorgevel te verbouwen meer bepaald door het afkappen van een deel van de gevelsteen, het metselen van een nieuwe plint, het wijzigen van de omlijsting aan de ramen, het plaatsen van nieuw schrijnwerk in de ramen en plaatsen van nieuwe vensterdorpels aan de woning die bij besluit van 8 september 1981 als monument werd beschermd;

gelegen in woongebied, volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 3 en 12).

B. op niet nader te bepalen data in de periode van 1 mei 2002 tot 31 mei 2002:

bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 11, 13 § 2, 14 en 15 van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten (B.S. 22.04.1976), gewijzigd door het decreet van 21 november 2003 (BS 23.02.2004), zonder de in artikel 11 § 4 voorgeschreven machtiging of in strijd met bij zodanige machtiging gestelde voorwaarden, werken uitgevoerd te hebben aan een beschermd monument of aan een in een beschermd stads- of dorpsgezicht gelegen onroerend goed en bij inbreuk op de artikelen 3 4°, 5° en 8° van het Besluit van de Vlaamse regering van 17 november, namelijk de door dit Besluit opgenomen verboden activiteiten behoudens vergunning te hebben uitgevoerd, namelijk de voorgevel te hebben verbouwd door het afkappen van een deel van de gevelsteen, het metselen van een nieuwe plint, het wijzigen van de omlijsting aan de ramen, het plaatsen van nieuw schrijnwerk in de ramen en plaatsen van nieuwe vensterdorpels aan de woning die bij besluit van 8 september 1981 als monument werd beschermd;

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen **A1, A2 en B** de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:
ligging:

aard en oppervlakte: huis, 3 a 65 ca
wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:
geboren _____, wonende te _____,
die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van aankoop verleden op
16/06/1983 geregistreerd op 21/06/2003.

De rechtbank nam kennis van:

- de rechtsgeldig betekende dagvaarding waarmee de zaak aanhangig werd gemaakt, tevens houdende dagstelling voor de terechtzitting van 13 februari 2006;
- de overschrijving van de dagvaarding in de registers van de hypotheekbewaarder waarmee voldaan werd aan de vereisten van art. 160 DORO; de beschikking dd. 13 februari 2006 waarbij de zaak in voortzetting werd gesteld naar de terechtzitting van 8 mei 2006 teneinde de hersteleisende overheden toe te laten standpunt in te nemen;
- de beschikking dd. 8 mei 2006 waarbij de zaak in voortzetting werd gesteld naar de terechtzitting van 11 mei 2006 omdat het bijkomend onderzoek nog niet werd uitgevoerd;
- de processen-verbaal en de overige stukken van de rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde op de openbare terechtzitting dd. 11 september 2006:

- het **openbaar ministerie**, waargenomen door _____, substituut-procureur des Konings, in zijn middelen en eis;
- de **beklaagde** _____ in haar middelen van verdediging, voorgedragen door haarzelf en haar raadsman mr. _____, advocaat te _____.

1. Gegrondheid strafvordering

Het bewijs van de feiten voorwerp van de tenlastelegging A en B blijkt naar het oordeel van de rechtbank afdoende uit de gegevens van het strafdossier. De initiële vaststellingen van lokale politie (stuk 3, strafdossier) samen gelezen met de gegevens van het bijkomend onderzoek (brief dd. 31 mei 2006 gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, subkaft 'onderzoek na dagvaarding', strafdossier) terzake zijn duidelijk. De beklaagde was bewust van het feit dat het gebouw bij besluit van 8 september 1981 als monument werd beschermd, wat specifieke verplichtingen met zich meebrengt. Niettemin werden verbouwingswerken uitgevoerd zonder vergunning en werd afgeweken van de verleende stedenbouwkundige vergunning. Het beschermd monument verkreeg door de uitgevoerde werken een totaal ander uitzicht dan het historisch uitzicht en de authenticiteit van het monument werd duidelijk aangetast. De beklaagde heeft in de loop van het opsporingsonderzoek het ten laste gelegde impliciet erkend, doch stelde in de mening te zijn dat het aanvragen van een vergunning voor dergelijke werken niet vereist was. In haar verhoor dd. 17 augustus 2005 gaf zij aan te verkiezen de zaak voor de correctionele rechtbank te

laten dagen, gezien zij met bepaalde elementen van de herstellvordering niet akkoord was. Ook op de terechtzittingen erkende de beklaagde impliciet het haar ten laste gelegde en vroeg zij de opschorting van de uitspraak van veroordeling.

2. Straftoemeting

2.1

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagden zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover bekend.

2.2

De door de beklaagde gepleegde strafrechtelijke feiten zijn objectief ernstig. De beklaagde moet de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De rechtbank wijst er op dat de beklaagde haar individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – mag laten prevaleren. Dit geldt zeker ten aanzien van beschermde monumenten, waar men de eigen esthetische voorkeur niet mag laten prevaleren op gestelde voorwaarden, die hun oorsprong vinden in een deskundige afweging door de bevoegde overheid.

2.3

De beklaagde is thans jaar en heeft een gunstig strafrechtelijk verleden, wat nog mildheid verantwoordt. Zij is haarkapster van beroep.

2.4

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en haar aansporen respect te betonen voor de regels die de samenleving op ruimtelijk vlak beogen te ordenen.

2.5

De rechtbank kan ingaan op de vraag van de beklaagde tot het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling, waarover het openbaar ministerie gunstig advies verleende. Het declasserend effect van een veroordeling, zelfs tot een geldboete met (gedeeltelijk) uitstel, zou in de concrete omstandigheden niet in verhouding staan met de ernst van de gepleegde feiten.

3. Herstelvordering

3.1

Het college van burgemeester en schepenen, hierin bijgetreden door de gewestelijk

stedenbouwkundig inspecteur, heeft een herstellvordering ingesteld strekkende tot het herstel in de oorspronkelijk toestand door:

- herstel van het oorspronkelijk gevelparament;
- herstel van de raamdorpels;
- verwijderen natuursteen;
- schilderen ramen, plint en gevelmetselwerk in een vooraf met de cel monumenten en landschappen overeen te komen kleur;
- het opnieuw zichtbaar maken van de muurankers;
- het nieuwe schrijnwerk moet identiek zijn aan het bestaande.

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd gevraagd machtiging tot ambtshalve uitvoering van de uitspraak te verlenen en een dwangsom van 50 euro per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn op te leggen.

3.2

Het decreet van 18 mei 1999 (art. 149 § 1, eerste lid) stelt duidelijk dat het bevelen door de rechter van de herstelmaatregelen (herstellen in de oorspronkelijke toestand, staken strijdig gebruik, uitvoeren bouw- en/of aanpassingswerken, betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde) gebeurt *op vordering* van de GSI of het CBS van het grondgebied waar de handelingen werden uitgevoerd. De keuze van de gepaste maatregel komt derhalve toe aan de bevoegde overheid en niet aan de rechtbank. De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwending. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten (Cass. 3 juni 2005, www.cass.be). Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen. Volgens recente en door deze rechtbank bijgevalen cassatierechtpraak (Cass. 15 juni 2004, www.cass.be,

1) zijn de rechtbanken niet bevoegd zijn om de opportuniteit te beoordelen van een gevorderde herstelmaatregel, maar moeten zij de toetsing beperken tot de externe en interne wettigheid en mogen (en moeten) zij dus slechts nagaan of de beslissing in overeenstemming is met de wet dan wel op machtsoverschrijding of machtsafwending berust. Tot die wettigheidstoetsing behoort het nagaan of de beslissing van de bevoegde overheid werd genomen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening met de verplichting om indien zou blijken dat de beslissing steunt op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, de herstellvordering zonder gevolg te laten, zoals hiervoor vermeld. Een beoordeling dat de herstellvordering kennelijk onredelijk is en dat het voordeel dat het herstel zou meebrengen voor de goede ruimtelijke ordening geenszins opweegt tegen het last die daaruit voortvloeit voor de overtreder houdt geen opportuniteitsbeoordeling in maar kan worden bestempeld als een wettigheidstoetsing.

De grondslag van een herstellvordering is niet zozeer een bepaald misdrijf, maar wel de stedenbouwkundige verplichting die moet worden nageleefd en waarvan de

niet-naleving ook strafrechtelijk wordt gesanctioneerd (Cass. 15 november 2005, www.cass.be). Het tenietdoen van de materiële gevolgen van het misdrijf, wat ook de aard van dit misdrijf is, verhindert dat een met de wet strijdige toestand blijft bestaan en dat de overtreder het voordeel van de door hem of haar begane overtredding behoudt.

3.3

De ingediende herstellvordering is naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van de misdrijven omschreven onder de tenlastelleggingen 1. en 2. een einde te stellen en legt aan de beklaagde geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen. De herstellvordering moet dan ook worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

Dat de herstellvordering bij de beklaagde thans als kennelijk onredelijk zou overkomen, is louter en alleen een gevolg van de eigen beslissing van de beklaagde om, goed bewust van het wederrechtelijke van haar handelen, tot dergelijke verbouwing over te gaan. Het feit dat de beklaagde voor een voldongen feit gezorgd heeft, mag niet gevaloriseerd worden door het afwijzen van de herstellvordering. In casu dient er op gewezen te worden dat de mening van de beklaagde dat het gebouw nu pas een meerwaarde zou hebben, niet opweegt tegen de uitgebalanceerde voorwaarden opgelegd door de cel monumenten en landschappen. Gezien door de uitgevoerde werken de authenticiteit van het gebouw volledig is teloor gegaan – wat ook op de foto's kan worden waargenomen – dringt het herstel zich hoe dan ook op.

3.4

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd zoals vermeld gevraagd een dwangsom op te leggen. Een dwangsom van 50,00 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklaagde om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregelen. Dit geldt des te meer nu de beklaagde niet vrijwillig tot herstel wilde overgaan, hoewel haar hiertoe nochtans alle mogelijkheid werd geboden. De bevoegde overheid heeft er alle belang bij dat de veroordeelden zelf de uitvoering tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding bij een ambtshalve uitvoering, evenals de lange tijd die hiervoor nodig is.

3.5

Artikel 198bis van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zoals ingevoegd door artikel 11 van het voormelde decreet van 4 juni 2003, bepaalt dat de regels inzake het in te winnen eensluidend advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid pas in werking treden nadat de Hoge Raad voor het Herstelbeleid is opgericht en het huishoudelijk reglement is goedgekeurd. Op 16 december 2005 werd het huishoudelijk reglement goedgekeurd.

Ten aanzien van herstellvorderingen die volgens de overgangsregeling bij de rechtbank aanhangig werden gemaakt – zoals deze herstellvordering, kan de rechtbank soeverein beslissen of er al dan niet nood is om het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid in te winnen (vgl. P. Vansant, *De herstelmaatregel in het Vlaamse decreet ruimtelijke ordening*, Kluwer, 2006, nr. 229). Weliswaar heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur pas op 9 februari 2006 gemeld zich aan te sluiten bij de herstellvordering van het college van burgemeester en schepenen bij brief dd. 16 juni 2005, doch er werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur geen afzonderlijke of andere herstellvordering ingesteld. De rechtbank is van oordeel dat het advies van de Hoge Raad geenszins moet ingewonnen worden.

Gezien de hiervoor in de tenlastelegging en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 21 tot en met 23, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;

Wetboek van strafvordering, art. 3 V.T., 161, 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194 en 195;

Strafwetboek, art. 2, 38, 100;

Koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken, art. 91, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie ;

Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;

Verordening (EG) nr. 1103/97 Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro, art. 1, 4 en 5 ;

Verordening (EG) nr. 2866/98 Raad van 31 december 1998 over de omrekeningskoersen tussen de euro en de munteenheden van de lidstaten ;

Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de grondwet, art. 2, 3, 4 en 6 ;

Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro, art. 3 tot 6 ;

Koninklijk besluit van 30 oktober 1998 tot vaststelling van de datum van inwerking van de bepalingen van de wet van 30 oktober 1998.

Wet 29 juni 1964, art. 3 en 8.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK

RECHTDOENDE OP TEGENSpraak

VERKLAART de beklaagde **schuldig** aan de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A 1 en 2 en B;

GELAST voor een termijn van drie jaren de gewone **OPSCHORTING** van de uitspraak van veroordeling;

LEGT aan de beklaagde een vergoeding op van 25,00 euro bedoeld door artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken;

VEROORDEELT de beklaagde tot de gerechtskosten, in hun geheel begroot aan de zijde van het openbaar ministerie op de som van 152,25 euro;

BEVEELT op vordering van het college van burgemeester en schepenen van
 en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de beklaagde
 om binnen een termijn van een jaar vanaf het in kracht van gewijsde treden van
 huidig vonnis tot het **herstel in de oorspronkelijke toestand** van het onroerend
 goed te
 namelijk door:

- herstel van het oorspronkelijk gevelparament;
- herstel van de raamdorpels;
- verwijderen natuursteen;
- schilderen ramen, plint en gevelmetselwerk in een vooraf met de cel monu-
 menten en landschappen overeen te komen kleur;
- het opnieuw zichtbaar maken van de muurankers;
- het nieuwe schrijnwerk moet identiek zijn aan het bestaande.

ZEGT voor recht bij toepassing van artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei
 1999 dat voor het geval de herstelmaatregel niet binnen de vastgelegde termijn
 wordt gestaakt de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur ambtshalve in de uit-
 voering van de bevolen herstelmaatregel zal kunnen voorzien.

ZEGT voor recht dat op vordering van het college van burgemeester en schepenen
 en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door deze beklaagde een dwang-
 som zal worden verbeurd van 50,00 euro per dag vertraging in de nakoming van dit
 bevel en zegt dat dit geen termijn is in de zin van art. 1385bis Ger.W..

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
 ZESTIEN OKTOBER TWEEDUIZEND EN ZES

Aanwezig :

„, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
 „, substituut-Procureur des Konings,
 griffier.